

سبک تربیت

مهارت‌های شخصیتی را در کودکان مان افزایش دهیم

فرزندم! تو را دوست دارم اما این کارت را نه

■ گلنزامانی ✽

یکی از راه‌هایی که می‌توان با کمک آن کودکانی با رفتار خوب پرورش داد این است که همه چیز را برایشان به خوبی توضیح دهیم. یعنی هر کاری که از آنها می‌خواهیم تا انجام دهند، حتماً باید دلیل آن را به آنها توضیح دهیم. در این صورت کودکان کم‌کم دارای توانایی نظم‌بخشی خودکار شده و خود کنترلی پیدا می‌کنند. البته این رفتار باید از زمانی که نوپا هستند شروع شود. حتی کودکان ۱۸ ماهه کاملاً سعی دارند از تباطؤ مژئی با والدین خود داشته باشند و برایشان خیلی مهم است که آنها را راضی نگه دارند. رفتار صحیح و آموزش آن از طریق نصیحت و... امکان‌پذیر نیست بلکه از راه‌های دیگری همچون بازی با کودکان، دادن حس مسئولیت، آموزش خصوصی، آموزش آداب غذا خوردن، نحوه خوابیدن، تربیت صحیح از راه فراگیری مهارت‌های فرزندپروری و... امکان‌پذیر است.

■ چقدر با کودک بازی می‌کنیم؟

این مهم است که در روز چند بار، چه مدت و چگونه با کودک‌مان بازی کنیم تا بهترین تأثیرات را از خود بر جای گذارد.
تسوع بازی‌هایی که پدر با کودک انجام می‌دهد با نوع بازی‌هایی که مادر با او انجام می‌دهد، معمولاً متفاوت است. کودکانی که شرایط هر دو نوع بازی را دارند، به خوبی فعالیت‌های مناسب زندگی را می‌آموزند و رشد سالم و متعادل‌تری دارند. وقتی پدر با فرزندش بازی می‌کند، این امر بیشتر جنبه هیجانی و تفریحی برای کودک به همراه دارد.

بازی‌های مادرانه بیشتر آموزش است و مادر ترجیح می‌دهد حین بازی به فرزندش یک سری مسائل را آموزش دهد.
کودک‌هایی که با والدین دو دنیای متفاوت را تجربه می‌کند، دنیایی که مکل هم هستند و آموزش‌ها و نحوه اجرای هر دو زندگی را به بهترین شکل ممکن به او می‌شناساند. چه زمانی که محکم و استوار باشد و چه زمانی که منعطف باشد و احساسی و این خود به واسطه همین بازی‌های به‌ظاهر ساده شکل می‌گیرد.

کودکان نمی‌توانند با پدر و مادر درددل کنند. تنها از طریق بازی است که این ارتباط شکل می‌گیرد و کودک نیازها، خواسته‌ها و... خود را از طریق این بازی بروز داده و بیرون می‌ریزد. بنابراین ایجاد تعادل مثبت بین کودکان و

سبک رفتار

■ بهنام صدقی

عمده روانشناسان به صورت متفق‌القول معتقدند برخی اعمال زشت و ناپسند کودکان همچون بد دهنی، لججاری، گستاخی و... در تربیت آنها ریشه دارد. نکته‌ای که در این میان باید بدان توجه کرد این است که اکثر این قبیل کودکان از این کار و عملکرد خود هدف دارند و به نوعی می‌خواهند چیزی را به ما بزرگ‌ترها ثابت کنند. به عنوان مثال دیده شده که والدین در طول زندگی‌شان با فرزندشان خود، بارها از آنان رفتارهایی می‌بینند و از این رفتارها شوکه می‌شوند و داور بر نادرست بودن آن دارند. اما شاید تا به حال با خود نیندیشیده‌اند که کودک چرا و با چه هدف و منظوری مرتکب این رفتارهای زشت شده و اصلاً به دنبال چیست؟ اکثر مواقع هم پاسخ والدین به رفتارهای زشت کودکان، محروم کردن آنان از برخی امکانات و سرگرمی‌ها و... یا حتی تنبیه و سرزنش کردن آنان است. در واقع باید گفت کودکان از عملکرد خود می‌توانند چندین هدف داشته باشند.

تصور کنید کودکی را که دست به رفتارهای زنده می‌زند. واقعاً دلیل اصلی کار او چیست؟ بی‌شک او وقتی نمی‌تواند با رفتارهای خوب خود ابراز وجود کند و به قولی وقتی از سوی والدین دیده نمی‌شود و مورد توجه قرار نمی‌گیرد، دست به چنین اعمال زشتی می‌زند. متأسفانه گاهی اوقات ما نیاز

والدین از طریق بازی شکل می‌گیرد. چنانچه در شبانه‌روز

۳۰ دقیقه درست بازی شود، نیازهای روحی- روانی کودک برآورده می‌شود. به تبع آن کودک قانونمند شده و می‌پذیرد که هر روز این زمان وقت بازی با پدر و مادر است. بنابراین احساس ارزشمندی کرده و اعتماد به نفس و عزت نفسش افزایش می‌یابد. چون نتایجی که از این بازی می‌توان گرفت، هیچ جای دیگری نمی‌توان یافت.

■ مسئولیت‌پذیری کودکان مان را بالا ببریم

بیشتر اوقات والدین از این امر گلايه دارند که فرزندم اتناش را مرتب نمی‌کند، وسایلش همیشه به هم ریخته است و... به کودک متناسب با سنش احساس مسئولیت بدهیم. به عنوان مثال بگوییم: «پاپا و به کمک ما ظرف‌ها را جمع کن...». بلکه این احساس مسئولیت‌پذیری را از طریق که دوست دارد افزایش دهیم. یعنی کاری را که کودک ما دوست دارد، به او محول کنیم تا این کار خوشایند او باشد به عنوان مثال برخی کودکان تفریح را دوست دارند. پس بهتر است وسایل تفریح را که آماده کنیم به او بگوییم آنها را در سبد بچین. چنانچه فرزند ما بزرگ‌تر است، خرید را به او سپاریم. در این صورت فرزند ما احساس ارزشمندی می‌کند.

بعد از اینکه از تفریح برگشتیم بلافاصله با همسر خود رابطه با خرید، تفریح و اتفاقات آن و خوب عمل کردن کودک یا نوجوان مان در این تفریح صحبت کنیم. اینکه او در این زمینه چقدر به ما کمک کرده است. در این حال او در هر حالتی که باشد حرف‌های ما را می‌شنود و همین امر باعث می‌شود بیشتر تلاش کند تا مقیدتر واقع شده و بیشتر در دل پدر و مادر جا باز کند.

■ برای فرزندمان نقش تسهیلگر داشته باشیم

امور مربوط به رفتن به سینما، تهیه بلیط اینترنتی، هماهنگی با افراد، برنامه‌ریزی و... را به کودکان یا نوجوانان مان بسپاریم. این رفتار هم خوشایند اوست و هم اینکه او حس مفید بودن می‌کند و این حس منجر به تز غییبش به قبول مسئولیت در برابر خانواده می‌شود. در پی این امر فاصله والدین با فرزند به شدت کم شده و باعث می‌شود تا از سلاح‌های روانی همچون سرگوقت، مقایسه، بداخلاقی و... استفاده نشود.

بهتر است اگر انتخابش اشتباه بود، برای او نقش تسهیلگر داشته باشیم تا از این طریق از پوسته به هسته وارد شود. چنانچه در کودکی کمتر به کودک‌تان گیر بدهید، بیشتر همراه کودک بوده‌اید و همین مسئله باعث می‌شود که در نوجوانی و جوانی فرزندتان کمتر به شما گمراهد و بیشتر

سبک زندگی

سبک زندگی ۸۸۹۸۴۷۱

اگر فرزندان دچار اختلالاتی همچون اضطراب، بیش‌فعالی، افسردگی، وسواس، اختلال در درس خواندن و... است، حتماً برای بهبودی کامل او به متخصص روانشناسی و مشاوران خبره رجوع کنید. چرا که اگر مشکل کودک در کودکی و در سنین پایین بهبود نیابد، در بزرگسالی چندین برابر بدتر شده و مشمول حرف قدیمی‌ها می‌شود که «بچه هر چه بزرگ‌تر می‌شود، مشکلاتش هم بزرگ‌تر می‌شوند». پس در همان ابتدا مشکلات تا کوچک هستند باید در مان شوند

همراه‌تان باشد. اگر فرزندتان دچار اختلالاتی همچون اضطراب، بیش‌فعالی، افسردگی، وسواس، اختلال در درس خواندن و... است، حتماً برای بهبودی کامل او به متخصص روانشناسی و مشاوران خبره رجوع کنید. چرا که اگر مشکل کودک در کودکی و در سنین پایین بهبود نیابد، در بزرگسالی چندین برابر بدتر شده و مشمول حرف قدیمی‌ها می‌شود که «بچه هر چه بزرگ‌تر می‌شود، مشکلاتش هم بزرگ‌تر می‌شوند». پس در همان ابتدا مشکلات تا کوچک هستند باید در مان شوند

■ کودک را بی‌قید و شرط دوست داشته باشید

پذیرش مثبت بی‌قید و شرط نسبت به کودک داشته باشید. این حالت موجب می‌شود که کودک با اعتماد و اطمینان در برابر شما رفتار کند و به شما اعتماد بیشتری کند. این حالت به شخصیت کودک لطمه وارد نمی‌شود و فقط کار او را تقویت می‌کند.

از کاری که کردی ناراحتم و این کارت را دوست ندارم». در این حالت به شخصیت کودک لطمه وارد نمی‌شود و فقط کار او را تقویت می‌کند. در این حالت به شخصیت کودک لطمه وارد نمی‌شود و فقط کار او را تقویت می‌کند.

■ آموزش حریم خصوصی به کودکان

آموزش حریم خصوصی به کودکان و آداب صحیح زندگی از جمله سلام کردن، رفتار درست با بزرگ‌ترها و کوچک‌تر از خود، آبرتمان‌نشینی، مکان‌های عمومی، خود مراقبتی کودک و... را در زمان مناسب سن کودک به او آموزش دهید و خیلی هم حساس نباشید. آموزش مهارت حفظ حریم خصوصی به کودکان باعث ایجاد حس استقلال و افزایش اعتماد به نفس در او می‌شود. همچنین تا حد زیادی از آسیب‌های احتمالی به کودک پیشگیری می‌شود. از زمانی که کودک مفهوم کلمات را متوجه می‌شود به او یاد می‌دهیم که اسمش، لباس‌هایش، اتاقش، اسباب‌بازی‌هایش، غذایش، مسواکش، پدر و مادرش و... همگی متعلق به اوست.

چنانچه کودک به دیگران سلام نمی‌کند ممکن است این کار دلایل مختلفی داشته باشد. امکان دارد کودک خجالتی باشد، اعتماد به نفس پایین یا اینکه اصلاً در خانواده خیلی باز خورد نگرفته یا اینکه زیادی روی سلام کردن حساس

■روانشناس کودک

با گسترش شهرنشینی به تبع نوع سکونت خانوارها از حالت ویلایی و تک واحدی به حالت آپارتمان‌نشینی، مجتمع‌های مسکونی برج نشینی در آمده است و درون این خانواده‌ها (واحدهای ساختمانی) با اعضای بی‌ارزش و به خصوص برای افراد خاص با توجه به کمولت‌ها در حال تقابل با افراد جوان وجود ندارد. در هر حال رعایت دقیق پایدها و نیابدها کرده تا خانواده مسن مواجه خواهیم شد که به طور یقین همخوانی و پایبند بودن به اصول عقاید و قوانین و اخلاق تک‌تک اعضای واحدهای ساختمانی زمانبر است و مدیریت خاص خودش را می‌طلبد.

موردی که بیش از پیش در این نوع مجتمع‌های مسکونی جدید به چشم می‌خورد تفاوت سنی دو نسل سنستی و جدید با عقاید ایده‌آل‌ها و انتظارات در نوع سبک زندگی‌شان است. مورد بعدی اینکه خیلی‌ای مالکان بر اساس سیاست‌های شهرسازی مانند بازسازی و بافت‌های فرسوده و... هم بر این عقیده که تصمیم به رها کردن از خانه ویلایی و یک یا دو واحدی و تبدیل آن به یک آپارتمان چند طبقه و در ازای فروش آن واحدها به پول کلانی رسیدن، ترغیب به تغییر در نوع سکونت می‌شوند. بر این متوال مالکان این واحدها که افراد سالخورده هستند حتی پس از فروش این واحدها و رسیدن به سودهای کلان باز هم احساس مالکیت دارند و انگار نه انگار این واحدها فروخته شده و مالکیت تک‌تک آنها تغییر کرده است و به نوعی دل‌کنند از ملکی که چندین سال خاطرات زیادی دارند بر ایشان سخت و غیر قابل قبول است.

با این تفاسیر در یک آپارتمان افرادی با فرهنگ‌های متفاوت و سبک‌های زندگی خاص دور هم جمع شده‌اند و همسو کردن این فرهنگ‌ها و سبک‌ها در دهه‌های سنی متفاوت تبدیل شده است. در این موارد برای به تقاهم رسیدن در نقطه نظر مشترکی بیش از پیش تعامل و گفتمان و اخلاق‌مداری و کنار زدن یک سری از مسائل ریز و پیش پا افتاده را می‌طلبد و در این راستا افراد جوان و تحصیلکرده متدین و منضبط با رعایت حال افراد مسن

در فرهنگ آپارتمان‌نشینی باید به دیدگاه چهار دیواری اختیاری خط بطلان کشیده شود و انجام حقوق ملزم به رعایت و انجام حقوق همسایگی در قانون و اسلام کنند و بر کسی هم پوشیده نیست که حق همسایگی و رعایت حال همسایگان به خصوص افراد مسن بسیار سنگین است و دین اسلام خودداری از هر گونه اذیت و آزاری را نسبت به همسایه واجب شمرده است و قطعاً باید به پایبند بودن و نهادینه کردن ترویج فرهنگ همزیستی سالم‌ت‌آمیز در سکونت‌گاه‌های جدید از جمله آپارتمان‌نشینی و مجتمع‌های مسکونی ملزم باشیم. اینکه ما نسبت به تک‌تک واحدهای آپارتمان و مشاعات آن احساس مسئولیت داشته باشیم و رعایت حقوق قوانین و فرهنگ مختص به آن را وظیفه شرعی و عرفی خود بدانیم. خلاصه اینکه زندگی آپارتمان‌نشینی به امری اجتناب‌ناپذیر برای اکثریت خانواده‌ها تبدیل شده است و تمام ساکنان مجتمع‌های مسکونی و نهادهای مختلف از جمله صدا و سیما، مطبوعات، شهرداری‌ها و خانه‌های فرهنگ در آشنا ساختن شهروندان نسبت به حقوق و تکالیف و قوانین آپارتمان‌نشینی مشارکت کنند و با وجود تفاوت‌های سبک زندگی آپارتمان‌نشینی در تطابق با سبک همسایگی و رعایت حال همسایگان به خصوص افراد مسن بسیار سنگین است و دین اسلام خودداری از هر گونه اذیت و آزاری را نسبت به همسایه واجب شمرده است

سبک سکونت

تأثیر تفاوت نسلی در چالش آپارتمان‌نشینی

سالخوردگانی که فقط خود را مدیر ساختمان می‌دانند

■ ایوب خرمی

با صدای مهممه همسایگان خود را به پارکینگ آپارتمان می‌رسانم. بر طبق معمول جلسه‌ای تشکیل شده است برای یک سری از مشکلات به‌وجود آمده در ساختمان از جمله هزینه شارژ برای پرداخت مشاعات آب و برق و سرویس آسانسور و نظافت ساختمان و چند تا از مسائل جزئی دیگر و از همه مهم‌تر بحث انتخاب مدیر جدید. در بین همه همسایگان همگی متفق‌القولند که مدیریت قبلی بر امور ساختمان این مسئولیت را ادامه بدهد و از عملکردش بر طبق فنی بودن و داشتن چم و خم امورات ساختمان بر اساس تجربه چند ساله مدیریت، رضایت کامل دارند ولی در جمع همسایگان فقط یک واحد که یک زن و شوهر سالخورده و تک و تنها و اتفاقاً مالک این زمین بوده‌اند ساز مخالف را کوک کرده‌اند و در نوع مدیریت و رسیدگی به مشکلات ساختمان معترض هستند و از یک طرف به مدیر ساختمان انتقاد می‌کنند و توقع زیادی دارند و به عبارتی مدیر جدیدی غیر از مدیر فعلی می‌خواهند و از طرف دیگر خودشان که سنی از آنها گذشته است مدیریت آپارتمان را می‌خواهند قبول کنند که واقعاً برایشان چنین مسئولیتی سخت به نظر می‌رسد. در اینجا ما به یک پازلی بر خورد می‌کنیم که در چیدمانش با دو تکه بزرگی از افراد با تفاوت سنی و نسلی فاحش و قابل ملموس وجود دارد و برای اتصال و تکمیل این پازل‌ها نیاز به مقررات و قوانین نوشته یا نانوشته و فرهنگ و رعایت به اصول اخلاق‌مداری یا همان فرهنگ آپارتمان‌نشینی داریم.

احترام گذاشتن به نسل زحمت کشیده از خود گذشته‌گی و صبوری را پیشه کنند، به این خاطر که در فرهنگ آپارتمان‌نشینی قوانین مشخص و مدونی در مسائل کوچک و بی‌ارزش و به خصوص برای افراد خاص با توجه به کمولت‌ها در تقابل با افراد جوان وجود ندارد. در هر حال رعایت دقیق پایدها و نیابدها در مسیر فرهنگ آپارتمان‌نشینی در مناطق شهری به کندی در حال پیشرفت است و رعایت قوانین نوشته و نانوشته برای هر یک از اعضای مجتمع‌های مسکونی روند کاهش نزاع در آپارتمان‌ها و آسایش همسایگان را به همراه خواهد داشت.

ناگفته نماند بر طبق معمول ما این شکاف نسلی را به طور یقین به طور مداوم خواهیم داشت به این دلیل که شیوه زندگی و متناظر با آن سبک‌های نوین در ارتباطات و تعاملات روزمره افراد جامعه بر اساس عصرهای ارتباطات نوین در حال گذار و نوبس‌ا به وجود می‌آید و به عبارتی دوران مدرن و بزرزق و برق کنونی در آینده به حالت سنتی و مطروطه در خواهد آمد و بین نسل‌های در حال حاضر با نسل‌های پیش‌رو اختلافات سلیقه‌ی و سبک‌های متمایز اخلاقی و رفتاری رونمایی می‌شود و این شکاف نسلی به طور سلسله‌وار در جامعه و در درون خانواده‌ها ادامه خواهد یافت و نباید انتظار هیچ‌گونه گسستگی و قطع شدن از این زنجیره متوالی را داشته باشیم.

در فرهنگ آپارتمان‌نشینی باید به دیدگاه چهار دیواری اختیاری خط بطلان کشیده شود و خود را ملزم به رعایت و انجام حقوق همسایگی در قانون و اسلام کنند و بر کسی هم پوشیده نیست که حق همسایگی و رعایت حال همسایگان به خصوص افراد مسن بسیار سنگین است و دین اسلام خودداری از هر گونه اذیت و آزاری را نسبت به همسایه واجب شمرده است و قطعاً باید به پایبند بودن و نهادینه کردن ترویج فرهنگ همزیستی سالم‌ت‌آمیز در سکونت‌گاه‌های جدید از جمله آپارتمان‌نشینی و مجتمع‌های مسکونی ملزم باشیم. اینکه ما نسبت به تک‌تک واحدهای آپارتمان و مشاعات آن احساس مسئولیت داشته باشیم و رعایت حقوق قوانین و فرهنگ مختص به آن را وظیفه شرعی و عرفی خود بدانیم. خلاصه اینکه زندگی آپارتمان‌نشینی به امری اجتناب‌ناپذیر برای اکثریت خانواده‌ها تبدیل شده است و تمام ساکنان مجتمع‌های مسکونی و نهادهای مختلف از جمله صدا و سیما، مطبوعات، شهرداری‌ها و خانه‌های فرهنگ در آشنا ساختن شهروندان نسبت به حقوق و تکالیف و قوانین آپارتمان‌نشینی مشارکت کنند و با وجود تفاوت‌های سبک زندگی آپارتمان‌نشینی در تطابق با سبک همسایگی و رعایت حال همسایگان به خصوص افراد مسن بسیار سنگین است و دین اسلام خودداری از هر گونه اذیت و آزاری را نسبت به همسایه واجب شمرده است